

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Det er et lifligt ord

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Det er et lifligt ord", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 21.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid59129/facsimile.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

19. Min JESum blaa og blodig
 Jeg har i troen paa,
 Og dermed vil frimodig
 For Herrens ansigt slaae,
 Vil synd og satan skade,
 Jeg tager JESum fat,
 Hand kand mig ey forlade,
 Hand er min egen skat.

280

Nr. 134.

Det er et lifligt ord,
 At JESus selv er kommen,
 At GUD vort kjød paatog,
 At verdens mørke jammer-krog
 Har saadan himmel-tryd fornommen,
 Ja! hvo den sag har ret belænkt,
 Maa nok vor GUD et offer bringe,
 At hiertet kand i livet springe,
 Fordi hand os sin egen søn har skenkt,
 Det er et lifligt ord.

2. Det er et lifligt ord,
 De svage at forbinde,
 At JESus, som er sat
 Thi arme syndres deel og skat,
 Kand synd og døden overvinde,
 Hvo paa ham troer er fri fra synd,
 Og skal ved JESu naades gave
 Lys, liv og fuld forløsning have,
 Thi her er naadens fulde flod og brønd,
 Det er et lifligt ord.

Nr. 133. J¹⁻⁷. 1, 3: wort] vor J¹⁻⁷. 1, 5: fornommen] fornuunen J¹⁻⁷.

19, 12: min JESum ... jeg har paa] jeg er iført Jesus, Gal. 3, 27. — 19, 1: blaa] enten om blå mærker efter slag, f. eks. i ansigtet, eller om den blågrå hudfarve, der kan frenkaldes ved chok eller tortur eller om sigpletternes blå farve (dr. med. Mogens Fenger). — 19, 3: Brorsons udtryk; Jesus er tænkt som brudgommen.
 Nr. 134. Oversættelse. Das ist ein theures wort, L. A. Gotter, Söner, s. 379. — 1, 3: Joh. 1, 14. — 1, 8: ul] så at. — 2, 1-5: Det liflige ord er, at JESus ... kand synd og døden overvinde; 1, 2 er indskudt for at vise, hvilken lagedom dette ord rummer: et ord til at forbinde de svage s: forbinde deres sår, jfr. 3, 9. — 2, 6: fri fra synd] fordi synden er tilgivet.

3. Det er lifligt ord,
 Hand kom cy for de fromme,
 Her er jo ikke een,
 Som findes af naturen reen,
 For syndre skulde JEsus komme,
 Kun syndre dette ord angaaer,
 Dog at man verdens lyster hader,
 Og sig bodfærdig finde lader,
 Saa læger hand ulægelige saar,
 Det er et lifligt ord.

4. Det er et lifligt ord,
 Hvormed hand hver vil lokke,
 At haste til ham ind,
 Og cy med et gjenstridigt sind
 Sig mod hans søde ord forstokke,
 Det griber hjerter an med magt,
 At det ham lydige faaer at være,
 Og kjerligheden høyt at ære,
 Som har os saadan fryd og ære bragt,
 Det er et lifligt ord.

5. Det er et lifligt ord, 281
 At troen ham behager,
 Naar den er ikkun ret,
 Men at vor gierning er for slet,
 Hvor meget man sig end unager,
 Her er forbarmelse den grund,
 Som sielen fast i troen faller,
 Sin JEsus over alting skatter,
 Og priser GUD for naadens blide stund,
 Det er et lifligt ord.

5, 3: *ikkun!* *ikkuens* JJ-3.

3, 7: dog *al* dog er det nødvendigt, at. — 4, 3: *al* til at. — 4, 5: *forstokke* *for-*
hærdede. — 4, 6: *der* ordet; *griber hjerter an* trænger ind på hjertet. — 4, 7: *al*
 angiver, hvad ordet siger til hjertet. — 5, 3: Brorson har indsat linien; *ret* rig-
 tigt; der menes: sund, sætte, jfr. nr. 192, 4. — 5, 5: *forbarmelse* Guds barmhjertig-
 hed; *grund* grundvold. — 5, 7: *faller* griber. — 5, 9: *naadens blide stund* vel
 — naadens tid, da Gud tilbræder mennesket sin nåde, se nr. 108, 1, 1.

6. Det er et lifligt ord,
 At os af JESU livet
 Paa haard udstanden nød,
 Som gjør vor kjød og blod sin død,
 I evighed skal vorde givet,
 Vi skulle legemlig opstaae,
 Og ham, som vores død har hevnet,
 At salans vold er derved revnet,
 Med evig herlighed i syne faae,
 Det er et lifligt ord.

7. Det er et lifligt ord,
 Som dertil os skal gavne,
 At vi vor Gøet, som
 Os arme folk til irelse kom,
 I troen hiertelig kand favne,
 At feyde nu er endt,
 Nu kand os intet skade,
 GUDs fred os satan sely maa lade,
 Som JESUS os saa dyre har fortient,
 Det er et lifligt ord.

2. Om Bønnen.

Nr. 135.

Dig dig, min HERre, vil jeg prise,
 Thi hvor er dog en GUD som du saa sød,
 Dig vil jeg al min konst bevise,
 Men hielp mig sely, at finde til dit skiød,

Nr. 135. 33-7.

6, 2-5: Meningen er: at evigledalivet efter den hårde nød, som medfører døden for legemet, skal blive givet os af Jesus. — 6, 3: *paa*] oven på, efter. — 6, 4: *glør*] volder. — 6, 7: *ham*] Jesus; han har hevnet vores død ved at overvinde Satan. — 6, 8: *af*] så at; *pald*] fæstelsesvold; *revnet*] jir. nr. 219, 6, 9-10. — 7, 2: *dertil* ... *gavne*] hjælpe til. — 7, 3: *Gøet*] hebr.: forløser, om Jesus. — 7, 8: *lade*] beholde. — 7, 9: *dyre*] dyrt.
 Nr. 135. Oversættelse. Dir, dir, Jehovahl will ich singen, B. Crusselius, Schr. s. 783. — 1, 3: *min konst*] min sangkunst, orig.: dir will ich melne lieder bringent; *bevise*] yde, jir. udtryk som at bevise ære, bevise en tjeneste.